

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 182. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm4264/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

frembrage og, vil Gud, fuldende den gamle Frimenheds og „det ny Menneskes“ Levnetsløb, da maae vi vide, at dertil hører en i alle Retninger (undtagen den falske) fremfærdende Dplysning, og kiendti vi derved med Rette især gjør Regning paa overordenlig Vished af Sandheds-Manden, som er vor kristelige Folke-Mand og som „sandsager alle Ting, ogsaa Guds Dybheder“, saa har Sandheds-Manden dog nu endelig faaet os lært, at ligesom den aandelige Skriffflogskab forudsætter en foreløbig Bog-Kundskab, saaledes forudsætter al aandelig Klogskab og Vidskab en foreløbig Kundskab, der meer eller mindre stoleret maa vindes og drotvages. Moyses havde saaledes ikke kunnet forstaae Vorherre, hvis han ikke havde været oplært i „Egypternes Viisdom“, og Vorherre kunde ikke efter Opstandelsen have forklaret Skrifterne for sine Apostler, dersom de ikke forud under hans Beilebning havde lært at kiende Skrifterne. Da nu ogsaa vor Hellige Skrift, deels som Gfterretning og deels som Spaadom følger Menneske-Livet fra Verdens Skabelse til Verdens Ende, saa følger det af sig selv, at ligesom enhver menneskelig Evne og Kundskab maa bidrage sit til at oplyse Skriften, saaledes vil alle menneskelige Evner og Kundskaber udtræves til Skriftens fyldestgørende Forklaring, hvorfor jo ogsaa de protestantiske Høiskoler stiledede paa at dyrke alle muelige saakaldte Videnskaber eller Kundskabs-Fag og Vidskabs-Dele; men en altomfattende Videnskabelighed, der skal bæres af en Bogs Guddommelighed, er aandelig dødfødt, og maa, som vi har seet, naar den

drives med Flid, føre jo længere, jo mere bort fra den guddommelige Bog, og stode den troende Menighed fra sig, saa at naar en kristelig Frimenhed i dette Dieblis Kal sætte sig i et frit Forhold til Videnskabeligheden, da vil den søle sig kristet til at avgive den, ikke blot som unødvendig til Salighed, men som meget farlig for den sande Mandelighed og levende Christendom. Da vi nu som Danskere kun har en meget indskrænket videnskabelig Drift, og en afsjort Sky for strængt Hovedbrud, og da vi maae træde ud med den kristelige Dplysning, at det er ikke de Lærde og Kloge, men de Umyndige, der helst lade sig oplyse og snarest blive oplyste af Herren og Manden, og endelig at Skriften og de Skrifffloge ligejaaligt kan forpære Herren og Menigheden, som de kan overvælde dem, saa er der intet Skier, som den Danske Frimenhed for Dieblisset snarere kunde fronde paa end Høiskole-Sagen, og det er ikke mindst derfor, jeg onsker den Pusterum; men kunde dette ikke opnaaes paa taalelige Vilkaar, saa vi maatte seile den høie Sø, da vilde Manden sikkert komme vor Skrobelighed til Hjælp“, og oplyse os baade om Grunden, hvorfor den kristelige Lærestand i sin Hæelhed maa være Dplysningens og Vidskabens Vanner-Hører til Verdens Ende, og om Maaden, hvorpaa det kan skee, ikke blot uden Skade, men til stor Binding for Herrens Menighed.

Christi Tro kunde nemlig ikke være Sandheds-Troen om det grundvirkelige Forhold mellem Sandhed og Løgn, Lys og Mørke, Liv og Død, eller mellem Gud og Verden, Gud og Men-

